

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียวเมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกกำลังพูดหรือมองดูผู้ใด
- คำถาม:** การขึ้นอะไรที่ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องมือสร้างโลกใหม่ได้รับจากพ่อ?
- คำตอบ:** : ลูกๆ ลูกไม่มีการเชื่อมโยงใดๆ กับโลกเก่านี้ อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ทำอะไรที่ตรงข้ามกับศรัทธา และลูกนั้นกำลังเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ทางจิต
- เพลง:** ไม่มีใครที่พิเศษสุดเท่ากับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ชานติ เวลาที่ไม่มีมีความจำเป็นใดเลยที่จะฟังเพลง โดยทั่วไปแล้วผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นผู้ร้องเพลงและฟังเพลงเหล่านั้น ลูกกำลังศึกษาสำหรับการศึกษา เพลงเหล่านี้ได้แต่งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังทำให้โชคของลูกสูงส่งเวลานี้เราเพียงต้องจดจำพ่อ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบชาร์ตของลูกและดูว่าลูกกำลังสร้างกำไรหรือความเสียหาย ฉันมีความอ่อนแอใดหรือไม่? ถ้ามีความอ่อนแอใดซึ่งจะสร้างความสูญเสียในโชคของลูก ให้ขจัดความอ่อนแอนั้นออกไป เวลานั้นลูกแต่ละคนต้องทำให้โชคของตนเองสูงส่ง ลูกอธิบายว่าถ้าลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียวลูกจะสามารถกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ขณะที่กำลังพูดกับใครก็ตามหรือมองดูผู้ใดก็ตาม เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว เราดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อเท่านั้น เราได้รับคำสั่งของพ่อ: อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับใครก็ตามนอกจากฉัน และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่ออธิบาย: 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้ได้จบสิ้นแล้ว เวลานั้นลูกต้องไปและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอันดับหนึ่งในอาณาจักรนั้น ไม่ควรเป็นว่าลูกตกจากสถานะของผู้ปกครองและกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา และถึงแม้ในหมู่ของปวงประชา ลูกก็อยู่ในหมู่ปวงประชาที่ตกต่ำ ไม่ จงตรวจสอบตัวลูกเองต่อไป ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้การอธิบายนี้ได้ โดยการจดจำพ่อและครู จะมีบางความกลัวในกรณีที่ลูกทำบางสิ่งที่ควรจะมีการลงโทษ แม้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเข้าใจว่าโดยการทำบาป พวกเขาสะสมการลงโทษสำหรับตนเอง เป็นเพียงเวลานี้ที่ลูกได้รับการขึ้นมาจากบาปผู้อาวุโส และสิ่งเหล่านี้ลูกเรียกว่าศรัทธา ลูกๆ รู้ว่าลูกกลับมาสูงส่งโดยการทำตามศรัทธา ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกกำลังทำสิ่งใดผิดศรัทธาหรือไม่ ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ลูกไม่ชอบ เวลานั้นลูกเข้าใจความแตกต่างระหว่างดีและเลว ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ เวลานั้นลูกกำลังเรียนรู้ที่จะทำในวิธีเช่นนั้นที่การกระทำของลูกจะกลับมาเป็นกลางเป็นเวลาหลายชาติเกิด เวลานั้นปีศาจทั้งหลายอยู่ในทุกคน เวลานั้นลูกต้องทำความพยายามอย่างดีมากและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน เวลากลับมาเปราะบางมากขึ้นๆ และโลกกำลังเริ่มที่จะเลวลง วันแล้ววันเล่าสิ่งต่างๆ เลวลงเท่านั้น เป็นราวกับว่าลูกไม่มีการเชื่อมโยงกับโลกนี้เลย การเชื่อมโยงของลูกเป็นไปกับโลกใหม่นั้นซึ่งในเวลานี้กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น ลูกรู้ว่าเรากำลังกลายเป็นเครื่องมือที่จะก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกในเบื้องหน้าลูก: ฉันต้องกลับมาเป็นเหมือนพวกเขา ไม่ควรมีนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายใดๆ อยู่ภายในลูก เมื่อลูกทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิต ก็สามารถมีความก้าวหน้าได้อย่างมาก เมื่อลูกเปิดนิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์ ลูกเชื่อว่าผู้คนมากมายจะมา และลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา และแล้วพวกเขาก็จะเริ่มจดจำพ่อ ตลอดทั้งวัน เพียงแต่มีเพียงความคิดเหล่านี้ เปิดศูนย์และทำงานรับใช้มากขึ้น ลูกมีเพชรพลอยทั้งหมด พ่อดลใจลูกให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูกด้วยเช่นกัน ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ อยู่ในสติปัญญาของลูกที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่ทำการกระทำที่ไม่ดีใดๆ ผ่านความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก ลูกต้องตรวจสอบตนเองด้วยความระมัดระวังอย่างมากในประเด็นนี้ พ่อได้มาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านเฝ้าแต่แสดงวิธีการสำหรับสิ่งนี้แก่ลูก ลูกต้องเฝ้าแต่คิดเกี่ยวกับวิธีการเหล่านั้นและทำให้ตนเองเพลิดเพลินกับสิ่งเหล่านั้น เปิดศูนย์และเชิญผู้คนมากมายให้มาและแล้วนั่งและอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก: โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ก่อนสิ่งใด การก่อตั้งโลกใหม่มีความสำคัญอย่างมาก การก่อตั้งเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้คนไม่แม้จะรู้ว่าเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกต้องอธิบายว่าเวลานี้เป็นการบรรจบพบกันของการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายโลกเก่านี้ โลกใหม่นั้นกำลังได้รับการก่อตั้งโดยการทำตามศรัทธา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้การขึ้นสำหรับการก่อตั้งโลกใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นมาและทำให้ลูกๆ ทำพิธีเปิดโลกใหม่ ท่านจะไม่ทำสิ่งนี้เพียงลำพัง ท่านรับการช่วยเหลือจากลูกๆ ของท่านทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นไม่รับการช่วยเหลือใดๆ ในการทำพิธีเปิดสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่อำนาจและตัดริบบิ้นด้วยกรรไกร ที่นี้ไม่เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกเครื่องประดับของสกลบรรพหิมินกลายเป็นผู้

ช่วย มนุษย์ทั้งหมดได้หลงทางของเขาโดยสิ้นเชิง เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่จะชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกใหม่ซึ่งท่านกำลังให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อมีวิธีสำหรับก่อตั้งโลกใหม่ ผู้คนร้องเรียกหาท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” โปรดมา! แม้ว่าผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาชี้ว่า พวกเขาก็ไม่รู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์เป็นใคร เมื่อเขามีความทุกข์ พวกเขาจดจำท่านและพูดว่า: “โอ พระเจ้า! โอ งาม!” ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนลูกเรียกว่ารามด้วยเช่นกัน ผู้ไม่มีตัวตนลูกเรียกว่าพระเจ้าผู้สูงสุด อย่างไรก็ตามผู้คนสับสนอย่างมาก เป็นราวกับว่าพวกเขาหลงทางอยู่ในหมอก! พ่อได้มาและจัดความสับสนของลูกออกไป นี่คือการเริ่มต้นที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาติดกับอยู่ในป่าที่ใหญ่โต พ่อได้ทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณเคยอยู่ในป่าใด เวลาลูกรู้ว่าโลกนี้เก่าและเวลานี้กำลังจะจบสิ้น ผู้คนไม่รู้หนทางใดเลย! พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเรียกหาพ่อ ลูกไม่ได้ร้องเรียกหาอีกต่อไป เวลาลูกๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร และสิ่งนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วย ผู้ที่รู้สิ่งนี้จะอยู่อย่างมีความสุขมาก พวกเขาอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการแสดงหนทางแก่ผู้อื่น พ่อเฝ้าแต่พูดว่า: เปิดศูนยที่ใหญ่ๆ ถ้าลูกมีรูปภาพขนาดใหญ่ ผู้คนจะสามารถเข้าใจอย่างง่ายดาย จำเป็นต้องมีแผนที่ (โปสเตอร์) สำหรับเด็กๆ อย่างแน่นอน ลูกต้องแสดงว่านี่เป็นโรงเรียนด้วย แผนที่ (โปสเตอร์) เหล่านี้ที่นี้ดีเยี่ยม ในแผนที่ที่โรงเรียนแสดงสิ่งที่มีขีดจำกัด เหล่านี้คือการเริ่มต้นที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือนิเวศวิทยาที่พ่ออธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกให้แก่เราและทำให้เรามีค่า นี่คือนิเวศวิทยาของพระเจ้าสำหรับการเปลี่ยนแปลงจากมนุษย์ไปเป็นเทพ มีการเขียนไว้แล้วว่า: “มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก” นี่คือนิเวศวิทยาทางจิต เพียงด้วยการเขียนของลูกว่า “มหาวิทยาลัยของพระเจ้า (วิศวา วิद्याลายา Vishwa Vidyalaya)” ผู้คนไม่สามารถเข้าใจ ลูกต้องเขียนคำว่า “มหาวิทยาลัย” ไม่มีมหาวิทยาลัยของพระเจ้าแห่งอื่นเป็นเช่นนั้น บาบาก็เห็นว่ามีความสำคัญในนามบัตร บาบาก็บอกลูกหลายครั้งให้เขียนคำว่า “ประชาธิปไตย” อย่างแน่นอน แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกๆ ก็ยังลืมทำสิ่งนั้น ข้อความถูกเขียนไว้อย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อที่ว่าผู้คนสามารถรู้ว่านี่คือนิเวศวิทยาของพระเจ้าขนาดใหญ่ ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้อย่างดีมากที่สุดที่ไม่ว่างเว้นในงานรับใช้มีความปรารถนาในหัวใจของพวกเขาที่จะไปและยกระดับศูนยบางแห่ง ศูนยเหล่านั้นได้กลับมาหย่อนยานและดังนั้นพวกเขาต้องการไปและปลุกพวกเขาให้ตื่น เพราะวามายเป็นเช่นว่าเธอทำให้พวกเขาหลับไปครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาแม้กระทั่งลืมนึกว่าพวกเขาคือผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง มายาสรางการต่อต้านมากมาย ลูกอยู่ในสนามรบ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากที่มายาไม่ได้หันหัวลูกกลับและนำลูกไปในทิศทางที่ผิด มากมายได้รับผลกระทบจากพายุของมายา ทั้งวัยเยาว์และวัยชรา ทั้งหมดอยู่ในสนามรบ พายุของมายาไม่สามารถเขย่าผู้ที่แข็งแกร่งได้ สภาพนั้นยังไม่มาถึง พ่ออธิบายว่า: เวลาเลวร้ายมากและปัจจัยแวดล้อมโดยทั่วไปก็เลวร้ายมาก อาณาจักรทั้งหมดจะถูกทำลาย พวกเขาจะปลดทุกคนและแล้วจะมีการปกครองของประชาชนเหนือประชาชนทั่วทั้งโลก ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรใหม่ของคุณและดังนั้นร่องรอยทั้งหมดของอาณาจักรที่นี้จะหายไป การปกครองของประชาชนเหนือประชาชนก็ดำเนินต่อไป เพียงเมื่อมีการปกครองของประชาชนเท่านั้นที่พวกเขาจะมีการต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในหมู่พวกเขาเอง ในความเป็นจริง ไม่มีอำนาจในการปกครองตนเองหรืออาณาจักรของราม เหตุนี้เองจึงได้มีการทะเลาะเบาะแว้งไปทั่วทั้งโลก ทุกวันนี้มีความปั่นป่วนอย่างมากมากมายทุกหนแห่ง ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง ลูกกำลังแสดงหนทางแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำฉันเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและบอกผู้อื่นให้กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สละละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้ว ไม่เลย ลูกยังคงต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกต้องทำความพยายามและคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน ลูกพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงแต่แล้วลูกก็ลืม นี่คือการพยายามที่ลูกต้องทำ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างมาก ลูกได้รับความรู้ที่ดีมาก สิ่งหลักคือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ อย่าได้ลืมนึกว่าเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสรางอุปสรรคและทำให้ลูกลืม ทั้งกลางวันและกลางคืนมีความใส่ใจที่จะจดจำพ่อและกลับมาสะอาดประจักษ์ ให้การจดจำระลึกถึงของลูกกลับมามั่นคงอย่างมาก ที่ในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ในนิทรรศการด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดอธิบายว่าผู้เดียวนี่คือพ่อของทุกคน พระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือทั้งหมด ผู้เดียวนี่คือพ่อของทุกคน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านเท่านั้นที่เป็นผู้สร้างสวรรค์ เวลาลูกๆ รู้ว่าพ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ก่อนอื่นใดจะต้องให้คำแนะนำของพ่อ เวลานั้นหากลูกจะนั่งและอธิบายแต่ละรูปภาพให้แก่แต่ละคนเป็นรายบุคคล ลูกจะสามารถอธิบายให้กับฝูงชนขนาดใหญ่เช่นนั้นได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม สิ่งแรกสุดที่จะอธิบายคือรูปภาพของพ่อ ลูกต้องอธิบายว่ามีความเลื่อมใสศรัทธาของผู้คนมากมาย ในขณะที่ความรู้เป็นเพียงของผู้เดียว พ่อแสดงให้เห็นลูกๆ เห็นวิธีการมากมาย เพียงพ่อผู้เดียวนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และท่านเท่านั้นที่แสดงหนทางนี้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่ากิตะมีการพูดเมื่อไหร่ ยุคทองแดงไม่สามารถถูกเรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อไม่ได้มาในทุกยุค มนุษย์สับสนอย่างแท้จริง ตลอดทั้งวันลูกเพียงแค่คิดว่า

จะอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างไร พอต้อให้การขึ้นนำแก่ลูก ลูกสามารถได้ยินมรลืเต็มจากเทพ บางคนพูดว่าพวกเขาฟังจากเทพแต่ประหลาดใจว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่ควรฟังบาบาโดยตรงเล่า และดังนั้นพวกเขาจึงมาที่นี่เป็นการส่วนตัว ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อย่างมากและแสดงหนทางแก่ผู้อื่น เมื่อผู้คนมาที่นี้ทรรศการ พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกสู่สภาพแวดล้อมของมายา ทุกสิ่งก็บินจากไป พวกเขาไม่ได้ไตร่ตรองความรู้นี้ และแล้วลูกควรจะติดตามผลกับพวกเขา เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอก มายาก็ดึงดูดพวกเขา พวกเขาเกี่ยวข้องกับธุรกิจทางโลก เหตุนี้เองมรฐบานจึงได้รับการจดจำ เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจแล้ว ลูกสามารถไปและอธิบายที่ได้ก็ตามว่าพระเจ้าของกิตะเป็นใคร ก่อนหน้านี้ลูกเคยไปและก้มลงเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำในเวลานี้ เวลานั้นลูกได้เปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิงแล้ว ลูกได้หยุดทำความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้อื่นจะรู้อะไรเกี่ยวกับวาระชาบิดาบรรพบุรุษและกุมารเป็นใคร? ลูกอธิบายว่าแท้จริงแล้วพวกเขาเองก็เป็นบรรพบุรุษมาตุมารและกุมารด้วยเช่นกัน เป็นเวลานี้ที่การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นโดยผ่านบรรพบุรุษ จะต้องมัสกุลบรรพบุรุษด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน สกุลบรรพบุรุษมีนคงอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในตอนเริ่มแรกจุของบรรพบุรุษเป็นที่รู้จักดีมาก พวกเขารู้ว่าเป็นอินดูจากจุหรือสายสะพายของพวกเขา เวลานั้นแม้กระทั่งสิ่งซึ่งบอกเหล่านั้นก็ได้หายไปแล้ว เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเป็นบรรพบุรุษหลังจากที่ลูกกลายเป็นบรรพบุรุษ ลูกสามารถกลายเป็นเทพ เป็นบรรพบุรุษผู้ที่ก่อตั้งโลกใหม่ ด้วยพลังโยคะลูกกำลังกลับมาสู่โศประธาน ลูกต้องตรวจสอบตนเอง อย่าได้มีนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายใดๆ อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือ นี่คือไฟบุษายัญทุกคนได้รับการดูแลในที่ที่มีไฟบุษายัญ มีผู้ที่ดูแลผลประโยชน์ผู้ที่ดูแลไฟบุษายัญ ซึ่งบาบาคือนายของไฟบุษายัญ บรรพบุรุษนี้เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ไฟบุษายัญต้องได้รับการดูแล อะไรก็ตามที่ลูกๆ ต้องการ ลูกสามารถได้รับจากยักยะ ถ้าลูกรับเอาหรือสวมใส่บางสิ่งที่มาจากผู้อื่น ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพวกเขา เส้นของสติปัญญาของลูกต้องชัดเจนมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยมาก ดังนั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำจะลึกถึงอย่างมั่นคงมาก นี่คือการพยายามที่ลูกต้องทำเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำความก้าวหน้า อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทางจิต สร้างสมเพชรพลอยแห่งความรู้ทั้งหมดที่ลูกได้รับมา และดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
2. ตรวจสอบว่าลูกไม่มีนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจร้ายใดๆ ฉันกำลังมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หรือไม่? ฉันเคยเป็นเช่นน้ำเกลือหรือไม่? เส้นของสติปัญญาของฉันชัดเจนหรือไม่?

พร: พรขอให้ลูกเป็นผู้ที่รอบด้านและอยู่อย่างตื่นตัวและพร้อมเสมอโดยการละทิ้งแม้กระทั่งความเกียจคร้านที่ละเอียดอ่อนใดๆ ที่มาในเวลาทำความพยายาม การเหน็ดเหนื่อยในการทำคามพยายามคือสิ่งซึ่งบอกของความเกียจคร้าน คนเกียจคร้านจะเหนื่อยเร็ว ในขณะที่คนที่มีความกระตือรือร้นจะไม่รู้เหนื่อย ผู้ที่กลับมาต่อสู้กับความพยายามของพวกเขาจะมีความเกียจคร้านและคิดว่า “ฉันจะอย่างไรดี? ฉันทำได้มากแค่ไหน ฉันไม่สามารถทำได้อีก ฉันไม่มีความกล้าหาญใดๆ ฉันกำลังเคลื่อนไป ฉันกำลังทำทุกสิ่ง ...” เวลานั้นอย่าปล่อยให้ข้อหรือร่องรอยของความเกียจคร้านที่ละเอียดอ่อนนี้หลงเหลืออยู่ สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องตื่นตัวอย่างสม่ำเสมอ พร้อมเสมอ และรอบด้าน

คติพจน์: ด้วยการรักษาความสำคัญของเวลาไว้เบื้องหน้าลูก ลูกจะสะสมการบรรลุผลทั้งหมดอย่างเต็มที่ในบัญญัติของลูก

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานั้นให้ความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบุรณ์พร้อมและอยู่เหนือปวงกรรม

กลับมามั่นคงเหนือเสียง ในสภาพที่สูงส่งของลูก และสภาพของลูกจะไปเหนือการดึงดูดหยาบๆทั้งหมด และมีพลัง มีความ

รัก และละวาง หากลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่งนี้แม้กระทั่งหนึ่งวินาที ผลของสิ่งนั้นก็จะเป็นว่า ขณะที่ลูกกระทำตลอดทั้งวันลูกจะสัมผัสถึงพลังแห่งความเจียบภายในตัวลูกเป็นพิเศษ สภาพนี้เรียกว่าสภาพอยู่เหนือปวงกรรม(คาร์มาที่ ๓) สภาพของความสมบูรณ์พร้อม นั่นคือเป็นเช่นเดียวกับของพ่อ